

Risale-i Nur gözüyle sahabeler

Risale-i Nur, her meseleyi çağımızın idrakine en güzel şekilde anlattığı ve tarif ettiği gibi, bahsimiz olan Sahabe Efendilerimizi de en güzel şekilde anlatmış; onların ne derece âli bir makam ve fazilet sahibi olduklarını harikulâde bir tarzda izah ve beyan ederek nazarlara sunmuştur.

“Enbiyadan sonra, nev-i beşerin en efdali”¹ olan Sahabe-i kiram veya Ashab da denilen bu büyük insanlar; Peygamber Efendimizi (asm) görmüş ve mü’min olarak ona ve onun mesleğine ömür boyu bağlı kalmışlardır. Bu kudsî zatlar, insaniyetin gereği olan bütün güzelliklerde en ileri sevide bulunan şahsiyetlerdir. Üstad Bediüzzaman Hazretleri, bilhassa “Sahabeler Hakkında” adlı Risalesiyle bu bahse ışık tutmuş, bu mübarek kudsî zatların mahiyetini ve mesleklerini Risale-i Nur yoluyla günümüze taşımıştır. Üstad Bediüzzaman Hazretleri, Mektubat adlı eserinde sahabeleri, “Al ve Ashab namında bu zevat-ı kiram, nev-i beşerin Enbiyadan sonra feraset ve dirayet ve kemalatla en meşhur, en muhterem, en namdar, en dindar ve en keskin nazarlı taife-i azîmesi”² olarak tarif etmektedir.

Sözler adlı eserinde de, Sahabe-i Kiramın mahiyetini ve kudsiyetini şöylece özetlemektedir: “Sure-i Feth’in ahirinde sitayişkârane tavsifat-ı Rabbaniyeye mazhar ve Tevrat ve İncil ve Kur’ân’ın medh ü senasına mazhar olan sahabelere, fazilet-i külliye nokta-i nazarında yetişilemez. Sahabelerin sohbeti, Nübüvvet-i Ahmediye (asm) nuruyla, yani Nebi olarak onunla sohbet ediyorlar. Evliyalar ise, vefat-ı Nebevîden sonra Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm’ı görmeleri, velâyet-i Ahmediye (asm) nuruyla sohbettir. Bütün hissiyatları uyanık ve letaifleri hüşyar olan sahabeler, envâr-ı imaniye ve tesbihiyeyi câmi’ olan kelimat-ı mübarekeyi dedikleri vakit, kelimenin bütün manasıyla söyler ve bütün letaifiyle hisse alırlardı. İşte bundandır ki, kırk dakikada bir sahabenin kazandığı fazilete ve makama, kırk günde, hattâ kırk senede başkası ancak yetişebilir. Hattâ velâyet-i kübra olan veraset-i nübüvvet ve siddikiyet ki, sahabelerin velâyetidir; bir veli kazansa, yine saff-ı evvel olan sahabelerin makamına yetişmez.”³

Üstad Bediüzzaman Hazretleri, Risale-i Nur yolunun ve mesleğinin Enbiya mesleği olan Sahabe Mesleği ve yolu olduğunu her daim belirtmektedir: “Risale-i Nur mesleği tarikat değil, hakikattir; sahabe mesleğinin bir cilvesidir. Onun için, hizmet ettiğimiz daire onların dairesidir.”⁴ Hem, “Risale-i Nur ve şakirdleri, bütün kuvvetleriyle onların takib ettiği mesleği ehl-i dalâletin hücumundan kurtarmak ve muhafaza etmektedir.”⁵ Bu itibarla, “Risale-i Nur, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm Efendimizin nuranî meşrebini ve Sahabe-i Kiramın âli seciyesini beyan eden bir nur ve feyiz hazinesidir.”⁶

İman, Kur’ân, İslâmiyet yolunda son derece sebatkâr, sadık, siddik, metin ve fedakâr olan sahabelere yetişilmezse de onların kudsî yolundan gitmek ve mesleğini esas almak mü’min olan her insanın vazifesidir. Bilhassa Risale-i Nur Talebelerinin aslî vazifeleridir. Çünkü Risale-i Nur, Sahabe mesleğini esas aldığından, Risale-i Nur Talebeleri “Ashab-ı Güzin Rıdvanullahi Aleyhim Ecmain Efendilerimizin bugün şahsiyet-i maneviyelerini küçük bir mikyasta temsil eden Siddıklar, mücahidler, fedakâr kahramanlar cemaatidir”⁷ Hem “Ümmet-i Muhammediyeyi (asm) sahil-i selâmete çıkaran

sefine-i Rabbanîyenin bu zamandaki hademeleridirler.”⁸ Bu sebepler ve manalara istinaden, “hakikat-ı adaleti ve hürriyet-i şer’iyyeyi taşıyan mana-yı dindar cumhuriyetin”⁹ temsilcileri ve Sena-i Kur’âniyeye mazhar olan Sahabeleri tanımak, anlamak ve onların Enbiya mesleğindeki sadâkatlarını bilmek ve hayatın her alanında yaşamak mü’min olan her insanın vazifesidir.

Dipnotlar:

- 1- Sözler s. 552.
- 2- Mektubat s. 260.
- 3- Sözler s. 552-558.
- 4- Emirdağ Lâhikası s. 97.
- 5- Kastamonu Lâhikası s. 190.
- 6- Tarihçe-i Hayat s. 711.
- 7- Kastamonu Lâhikası s. 77.
- 8- Lem’alar s. 276.
- 9- Tarihçe-i Hayat s. 51-423.